

DE GEMEENTE EN DE GEZONDHEIDSZORG IN DE PERIODE VAN DE WEDEROPBOUW 1945-1950

Eerder al hebben we in Gemerts Heem gereproduceerd het hoofdstuk "Woningbouw" uit het gemeentelijk rapport "Hoe Gemert groeit en bouwt aan zijn toekomst". Genoemd rapport uit 1950 geeft niet alleen een verslag van activiteiten uit de jaren van de wederopbouw maar brengt ook in beeld de plannen die men in het verschiep zag. En al werden niet alle plannen gerealiseerd zoals ze werden gepresenteerd, dan toch geven ze een kijk op 1950 en hoe men toen dacht tegemoet te komen aan de gesignaleerde behoeften van de plaatselijke gemeenschap. De tekst hierna is letterlijk overgenomen uit het hoofdstuk "Gezondheidszorg". De tekst is van wijlen L.v.d. Vliert, de tekeningen van L.Ph.Spildoorn, de toenmalige directeur van Gemeentewerken.

Gezondheidszorg.

Gezondheid is de grootste schat, in geld noch goed waardeerbaar. Het is de taak der overheid mede over deze schat te waken. Het particulier initiatief behoort hierbij voorrang te worden verleend, doch daar waar dit initiatief ontbreekt of door onmacht niet tot gelding kan worden gebracht, behoort de overheid bij te springen.

Gemert begreep dat.

Vijf jaren van bezetting hadden de volksgezondheid danig ondermijnd. Daar was dus veel aan te dokteren!

Het altijd aktieve Wit-Gele Kruis liet éénmaal een noodkreet horen en dat was voor het gemeentebestuur voldoende om aanstonds de helpende hand te bieden. In voorbeeldige harmonie werden gezamenlijk de plannen besproken.

Er moest een goed geoutilleerd wijkgebouw komen, vooral voor de praë-natale en zuigelingen-zorg, opdat lapkast en calé-stoel niet langer de voornaamste inventaris van het onderzoeklokaal zouden behoeven te zijn.

Mede op aandringen van medische zijde koppelde het gemeentebestuur aan dit plan de stichting van een bodhuis.

Dat hieraan ook nog een brandweerkazerne werd toegevoegd, mag misschien vreemd klinken, maar ook deze nieuwe behuizing was broodnodig, terwijl de oprichting hiervan het best en het voordeligst in combinatie met eerder genoemde objecten kon geschieden.

Eerlang zal dit gebouwen complex dan ook de molenakker sieren:

Een gezonde jeugd, een krachtig volk!

Dit gedachtig, achtte het gemeentebestuur het niet verantwoord zijn belangstelling voor de gezondheid der jeugd alleen tot de luiet-periode te beperken.

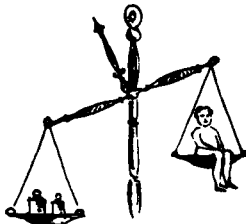
werd een nieuwe mijlpaal geslagen in de "Sanitas-weg". Toen immers kon de na maanden-lange voorbereiding opgerichte

Gemeentelijke Schoolartsdienst zijn werk beginnen.

In de 3^{1/2} jaar dat deze dienst nu bestaat werd door Dr. Severijnen, wnd. schoolarts, geholpen door verpleegsters van het Wit-Gale Kruis, reeds zeer veel nuttig werk verricht, ja nuttig:

Practisch alle kinderen worden regelmatig op t. b. c. onderzocht, door insmeren met Morro-zalf. Verschillenden moesten reeds naar bed.

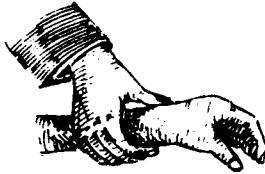
35% der kinderen werd in verband met hun leeftijd te licht bevonden. Dikwijls was hiervan de oorzaak: te zware lichamelijke arbeid na school o.a. in de landbouw of te ver van school wonen. Schoolvoeding kan hier mede de oplossing brengen.

De strijd tegen veelvuldig voorkomend hoofdonrein werd aangebonden.

De lichamelijke reinheid, liet trouwens over het algemeen nogal eens wat te wensen over, zodat de stichting van een publieke bad- en douche-gelegenheid geadviseerd werd.

Snelle polsslag
en zeer
levendige
reflexen duiden
bij velen, op
nervositeit,
terwijl bij
gemiddeld 10 van
de 100 onderzochten
bedwateren werd
toegegeven.

Tot bestrijding van dit laatste
euvel werd het gebruik van
Levertraan voorgeschreven en wie dit
niet kon betalen kreeg de flessen gratis.

Zo zouden wij kunnen doorgaan
met het opsommen van door de schoolarts
geconstateerde ziekten, kwalen en gebreken,
maar laat ons nu volstaan met op te merken
dat

meer dan $\frac{1}{3}$
van de schoolbevolking
tandheelkundige hulp nodig had.

En dit leidde tot
voorbereidingen voor

het treffen van
de instelling van een.

Schooltandartsen dienst.

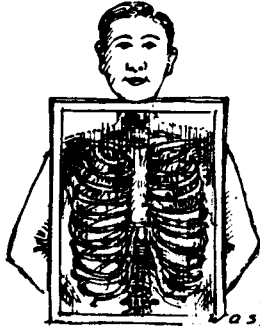
er al. Een tandarts is

Die heeft zich
na de oorlog hier
gevestigd en de
gemeente zorgde
er voor, dat hij
kon wonen en
werken.

Omtrent de
instelling van een
schooltandartsen-
dienst zullen eer-
lang besprekingen
worden geopend
met de gemeenten
Aarle-Rixtel, Beek en Donk,
Boekel en Lieshout, die zich bij
onze schooltandartsdienst hebben aangesloten.

Kerst u de S.O.T.U. ?

Nee, dat is geen auto-merk, maar de stichting tot opsporing van tuberculose-lyders! Het gemeentebestuur haalde die hier heen om Gemerts bevolking te laten doorlichten.

Veel werk is hiervoor door het gemeentepersoneel verzet moeten worden, maar het gelukkig resultaat was, dat meer dan 90% van de daarvoor in aanmerking komende bevolking zich in de ribbenkast heeft laten kijken.

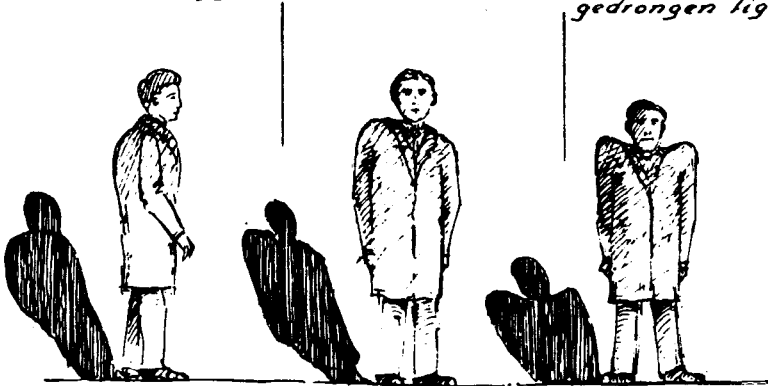
De uitslag was gunstig

En tot slot van dit hoofdstuk.

Sport Staalt Spieren.

Nog al te vaak wordt op het platteland de betekenis van een goede sportbeoefening niet begrepen.

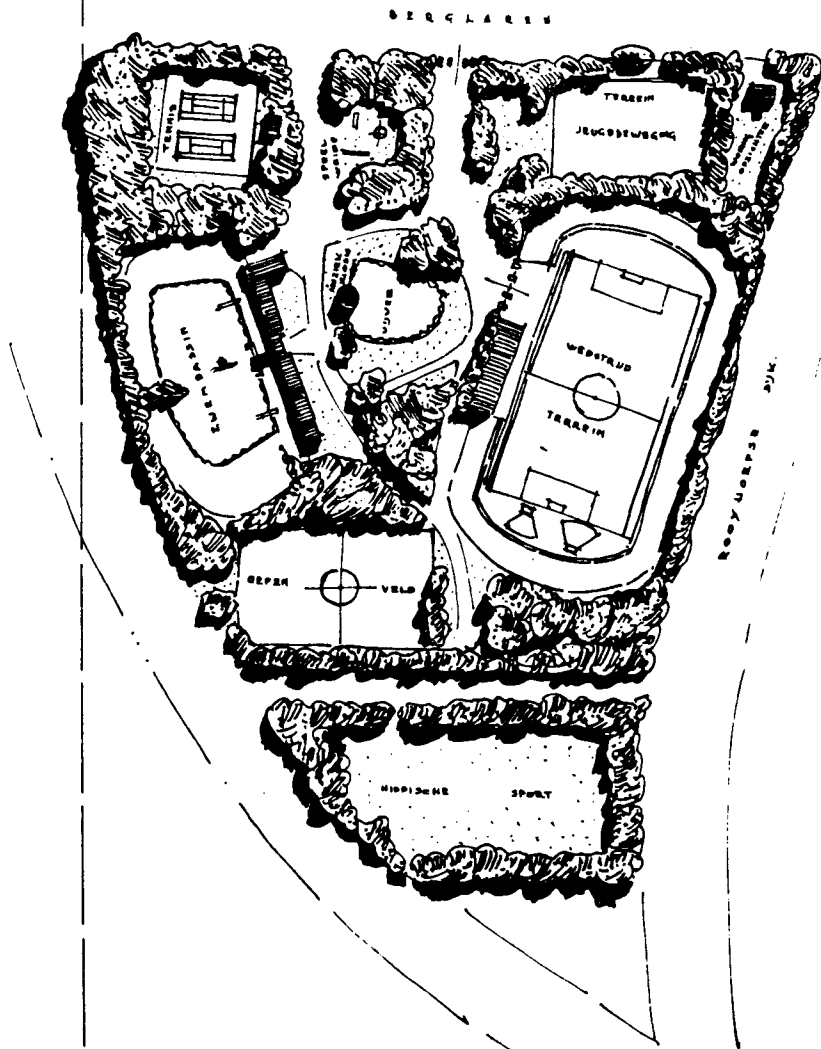
Kromme ruggen, scheve schouders, ineengedrongen figuren,

en zoveel meer is hiervan het gevolg.

Gemert begreep dat. Daarom besloot de raad dan ook tot stichting van een sportpark.

Hiervoor zijn thans twee plannen ontworpen: het eerste, dat is gesitueerd op de Bergloren, maakte de stedenbouwkundige Herman Reuser, het tweede is een ontwerp van de Heer Spildoorn en bedoeld voor „de Hoef“.

Het is altijd weer interessant naar oude plannen te kijken en die te vergelijken met wat er uiteindelijk van gekomen is. Is het niet curieus te zien hoe bij een aan te leggen sportpark aan de Rooyenhoefsedijk/Berglaren al werd gedacht aan een Zuidoostelijke Randweg? En dat in een nog vrijwel autoloos tijdvak! Aan parkeerplaatsen voor auto's ziet men nergens gedacht. En een Komweg in De Hoef achter het kasteel (zie hiernaast)? Kennelijk onbestaanbaar! De boerderij van Vereyken werd als theeschenkerij gedacht.....

